

Биоелектране

Биоелектране користе енергију биомасе, односно енергију сунца ускладиштену у живим организмима, за производњу електричне енергије. Традиционално, биолошки материјал се спаљује, загрева воду, а водена пара покреће турбину која потом производи струју. То значи да се у био електранама може користити отпад из других индустрија (пољопривреда, шумарство, комунални отпад), чиме се решавају и додатни проблеми са одлагањем отпада. Међутим, оне често користе шуме или заузимају део пољопривредног земљишта, па су у неким државама изазвале и негативне последице по биодиверзитет и имају значајан негативни ефекат на глобално загревање. Биолошки материјал се може разградити у биореакторима, чиме се ослобађају гасови, што се може искористити у третману отпадних вода, разградњи стајског ђубрива или традиционалне биомасе. Тиме се метан, који значајно доприноси глобалном загревању, може искористити за производњу струје или других видова горива. Неки од примера код нас су биоелектрана на дрвну масу у Крушевцу, реактори за производњу биогаза из стајског ђубрива у Војводини, биогаз из третмана отпадних вода у Крагујевцу или спалионица комуналног отпада у Винчи. Ако се правилно пројектују, биоелектране могу значајно допринети смањењу ефеката климатских промена, помоћи у одлагању отпада и допринети енергетском транзицији ка обновљивим изворима енергије.

Предавач: др Милош Поповић, виши научни сарадник

Милош Поповић је виши научни сарадник на ПМФ-у, где истражује дневне лептире и биодиверзитета уопште. Један је од аутора Биологер (biologer.org) апликације за бележење података о живом свету који нас окружује. Бави се рачунарима, природњачком фотографијом и разним занатима, ужива у природи и свим силама се труди да је сачува.

